

عنوان مقاله:

گردشگری شهری به مثابه راهبرد توسعه خلاق در بافتهای فرسوده

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 3، شماره 14 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محسن رفیعیان - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری

محمدرضا بمانیان - دکتری معماری عضو هیئت علمی دانشکده معماری دانشگاه تربیت مدرس

مجتبی رفیعیان - دکتری شهرسازی عضو هیئت علمی دانشکده شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ظهور نظریات توسعه درون را از اوایل قرن بیستم تاکنون، نیاز به مرمت بافتهای فرسوده درونی شهرها را الزامی وده به دو دسته کلی واجد ارزش و فاقد میکند. بافت های فرس ارزش تقسیم میشوند. جدیدترین رویکردهای مرمتی، با توجه به بیانی ها و منشورهای جهانی، با جامع نگری، سعی در تکیه بر میراث موجود در بافتهای فرسوده واجد ارزش و تلفیق اقتصاد و فرهنگ و احیای پایدار بافتهای تاریخی از طریق تعیین نقش آنها در سازمان فضایی شهر دارد. یکی از رویکردهای مطرح در این زمینه، رویکرد گردشگری در برنامه ریزی شهری است این مقاله ضمن معرفی مفهوم توسعه خلاق با بررسی دو نمونه موردی محله تئودوس استیونز ولیداهمیلتون واسکله کلارک سعی در معرفی رویکرد گردشگری به عنوان ابزاری کارآمد جهت دستیابی به توسعه خلاق و برشمردن تعدادی از اصول آن را دارد

کلمات کلیدی:

توسعه خلاق، گردشگری، بافت فرسوده، جامع نگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/303041>

